

**WILLIAM TURNER WALTON'IN
MÜZİK YAŞAMI VE
VİYOLA KONÇERTOSU**

**Caner SOYBERK
(Yüksek Lisans Tezi)
Eskişehir, Haziran 2008**

**WILLIAM TURNER WALTON'IN
MÜZİK YAŞAMI VE VİYOLA KONÇERTOSU**

Caner SOYBERK

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Müzik Ana Sanat Dalı

Danışman: Doç. Burcu Evren TUNCA

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Haziran 2008

YÜKSEK LİSANS TEZ ÖZÜ**WILLIAM TURNER WALTON'IN****MÜZİK YAŞAMI VE VİYOLA KONÇERTOSU****Caner SOYBERK****Müzik Ana Sanat Dalı****Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Haziran 2008****Danışman: Doç. Burcu Evren TUNCA**

Bu çalışma, İngiliz müziğinin en önemli bestecilerinden William Turner Walton'ın müzikal yaşamı ve viyola konçertosunun incelemesini içeren bilgiler sunmaktadır. Birinci bölümde William Turner Walton'ın müzik yaşamı, ikinci bölümde viyola konçertosunun müzikal örneklerle incelemesi yer almaktadır. Eklerde ise Walton'ın viyola konçertosu'nun Yale Üniversitesi'nden sağlanmış orijinal el yazısı partiyon örnekleri ve konçertonun şimdiye kadar yapılmış kayıtlarının bir listesi bulunmaktadır.

ABSTRACT**WILLIAM TURNER WALTON'S
MUSICAL LIFE AND VIOLA CONCERTO****Caner SOYBERK****Anadolu University The Institute of Social Sciences, June 2008****Supervisor : Doç. Burcu Evren TUNCA**

This study includes the musical life and the viola concerto of the most important English composers William Turner Walton. In the first section the music career of William Turner Walton, and in the second section a study of his viola concerto with musical samples is presented. At the attachments section the original manuscript copy of the concerto from Yale University one can also find.

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI

Caner SOYBERK'in "William Turner Walton'ın Müzik Yaşamı Ve Viyola Konçertosu" başlıklı tezi / / 2008 tarihinde, aşağıdaki jüri tarafından Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca, Müzik Ana Sanat Dalında, Yüksek Lisans tezi olarak değerlendirilerek kabul edilmiştir.

Adı Soyadı**İmza**

Üye (Tez Danışmanı)	:Doç. Burcu Evren TUNCA
Üye	: Doç. Serla BALKARLI CAN
Üye	: Yard. Doç. Şenol AYDIN
Üye	: Yard. Doç. Oytun EREN
Üye	: Yard. Doç. Erol İPEKLİ

Anadolu Üniversitesi**Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü****Prof. Dr. Nurhan AYDIN**

TEŐEKKÜR

Bu çalıőmanın hazırlanmasında yardımlarından dolayı hocam Prof. Betil BAŐEĐMEZLER'e ve danışman hocam Doç. Burcu Evren TUNCA'ya teőekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
ÖZ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI.....	iv
ÖZGEÇMİŞ.....	vi
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	viii
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

WILLIAM WALTON

1. MÜZİK YAŞAMI.....	2
1.1. Gençlik Dönemi.....	2
1.2. Olgunluk Dönemi.....	3
1.3. Son Dönemi.....	5
1.4. Ödülleri.....	6
1.5. William Walton Vakfı.....	6

İKİNCİ BÖLÜM

VİYOLA KONÇERTOSU

1. TARİHİ.....	7
2. KONÇERTOSUNUN İNCELENMESİ.....	12
2.1. Birinci Bölüm, Andante Comodo.....	12
2.2. İkinci Bölüm Vivo, Con Molto Preciso.....	15
2.3. Üçüncü Bölüm, Allegro Moderato.....	18

3. KONÇERTO HAKKINDAKİ YORUMLAR.....	21
3.1. Michael Kenne dy'nin Yorumu	21
3.2. Christopher Palmer'ın Yorumu.....	22
SONUÇ.....	23
EKLER.....	24
KAYNAKÇA	31

ŞEKİLLER LİSTESİ**Sayfa**

Şekil 1. (1. ve 4. ölçüler)	12
Şekil 2. (19. ve 22. ölçüler)	13
Şekil 3. (26. ve 31. ölçüler)	13
Şekil 4. (32. ve 35. ölçüler)	13
Şekil 5. (44. ve 51. ölçüler)	14
Şekil 6. (56. ve 58. ölçüler)	14
Şekil 7. (143. ve 145. ölçüler)	14
Şekil 8. (149. ve 153. ölçüler)	15
Şekil 9. (1. ve 16. ölçüler)	16
Şekil 10. (26. ve 27. ölçüler)	16
Şekil 11. (49. ve 50. ölçüler)	16
Şekil 12. (197. ve 217. ölçüler)	17
Şekil 13. (229. ve 230. ölçüler)	17
Şekil 14. (237. ve 238. ölçüler)	17
Şekil 15. (1. ve 9. ölçüler)	18
Şekil 16. (41. ve 43. ölçüler)	18
Şekil 17. (59. ve 70. ölçüler)	19
Şekil 18. (84. ve 88. ölçüler)	19
Şekil 19. (89. ve 105. ölçüler)	20
Şekil 20. (177. ve 193. ölçüler)	20
Şekil 21. (261. ve 266. ölçüler)	21
Şekil 22. (294. ve 296. ölçüler)	21

GİRİŞ

İngiliz besteci William Turner Walton, neo-romantik müziğin en önemli bestecilerinden biridir. Britanya müziğinin, gelişmesini ve ulusal-uluslararası kitleler tarafından tanınmasını sağlamış önde gelen bestecilerin arasında gösterilmektedir.

Viyola konçertosu, 1928'de o dönemde viyolayı solo olarak kullanan neredeyse birkaç sanatçıdan biri olan İngiliz viyola solisti Lionel Tertis (1876-1975) tarafından sipariş edilmiştir. O dönemde pek fazla solo olarak kullanılmayan bir çalgı olan viyola, Walton'ın viyola konçertosunu yazması ile eşlik kimliğinden biraz daha uzaklaşmıştır. Yazıldığı yıl Tertis tarafından çok modern bulunarak geri çevrilen konçerto ancak Alman besteci ve viyola sanatçısı Paul Hindemith (1895-1963) tarafından çaldıktan sonra hakettiği değeri görmüştür.

Tezde Walton'ın müzik yaşamından ayrıntılı olarak bahsedilmesinin ana nedeni besteciye her yönü ile tanıyarak konçertonun daha iyi anlaşılmasını sağlamaktır. Bestecinin diğer eserlerine de yine aynı nedenden yer verilmiştir. Konçertonun ayrıntılı incelendiği ikinci bölüm ise bu eseri tanımak ya da çalmak isteyen viyola sanatçıları için yararlı bir kaynak olacaktır.

BİRİNCİ BÖLÜM

WILLIAM WALTON

1. MÜZİK YAŞAMI

1.1. Gençlik Dönemi

William Turner Walton 29 Mart 1902’de Lancashire’da doğmuştur. Müzik hayatına küçük yaşta koro yöneticisi olan babasının korosunda başlayan Walton, on yaşında Oxford Üniversitesi’ne koro sanatçısı olarak kabul edilir. Şan dışında altı yıl piyano ve keman eğitimi alan Walton, üniversite eğitimine aynı okulda devam eder. 16 yaşında iken ilk büyük piyano ve yaylı sazlar dördlüsünü yazar ve 1920’de üniversiteyi yarıda bırakır. Oxford’dan arkadaşı olan Sacheverell Sitwell’in şiirleri üzerine düzenlemeler yaparak Sitwell’le birlikte çok sayıda konser düzenler. Daha sonra Sitwell ve onun gibi şair olan kardeşleri Osbert ve Edith ile birlikte yaşamaya başlayan Walton, bu dönemde Sitwell ailesinin desteği ile zamanının önde gelen müzisyenleri, bestecileri ve şairleri ile tanışma imkanı bulur. Zamanının büyük çoğunluğunu Sitwell malikanesinde beste yaparak geçiren Walton, on yıl kadar kaldığı bu malikanede kendini kültürel anlamda da oldukça geliştirir.

1920’de İtalya’ya giden Walton, buradan çok etkilenir. Müzikal ifade gücünü Akdeniz lirisizmi ve sıcaklığı ile zenginleştiren Walton, 1923’te Salzburg’da “International Society for Contemporary Music” (Uluslararası Çağdaş Müzik Derneği) toplantısında Avusturyalı besteci Alban Berg ve Arnold Schoenberg ile tanışır. Bu Walton’ın müzik yaşamında önemli bir dönüm noktası olur. Aynı yıl ikinci piyano ve yaylı dördlüsünü yazar. Walton’ın Edith Sitwell tarafından eş zamanlı yazılan dört şiir üzerine oda müziği olarak bestelediği *Façade* ilk olarak Ocak 1921’de Sitwell malikanesinde yorumlanır ve kısa sürede popüler bir orkestra süiti olur. *Façade*, altı çalgı (flüt, klarnet, alto saksofon, trompet, vurmali sazlar, viyolonsel) için yazılmıştır. Bu eser 1926’da tekrar düzenlenir ve uluslararası çağdaş müzik derneğinin Siena’daki buluşmasında seslendirilir ve daha da popüler hale gelir. Aynı yıl *Portsmouth Point* uvertürünü yazan Walton’a Zürih’teki

geleneksel uluslararası çağdaş müzik derneği toplantısından da bir konser teklifi gelir. *Portsmouth Point* uvertüründeki performansı önemli bir genç besteci olarak Walton'ın ününü perçinlemiştir. *Portsmouth Point* ABD'de popülerken Chicago Senfoni Orkestrası bu eseri 1929 turnesinde repertuvarına dahil eder.

Bu dönemde Walton, bir caz grubuyla bir yıl piyano ile caz yorumlamış ve yayımlanmamış *Fantasia Concertante*'ı yazar. Lionel Tertis, 1928'de besteciden bir viyola konçerto'su sipariş eder. Walton bu konçerto ile ifade gücünü derinleştirmiş ve kontrapuan tekniğini geliştirmiştir.

1931'de besteci, Liege'de BBC tarafından görevlendirildikten sonra büyük koro için *Belshazzar's Feast* oratoryosunu besteler. Bu eser tutucu çevrelerin çok eleştirmesine karşın başarısıyla da dikkat çekecektir. Walton, çekingen ve sıkıcı olmayan İtalyan hareketliliğini ve canlılığını bu eserde sergilemiş ve eserindeki başarısı Walton'ın Britanya müzik çevresinde seçkin bir besteci olarak yerini sağlamlaştırmıştır. Daha sonra 1. Senfoni'si (Mayıs 1931) ile uluslararası ününü yaymaya devam eder. Bu senfoni İngiliz besteciler Edward Elgar ve Vaughan Williams'ın eserleri kadar başarılı bulunmuş, eleştirmenler Walton'ın ününü İngiltere'nin müzik ustası olarak ilan etmişlerdir.

1937'de Kral IV. George'un taç giyme töreni için *Crown Imperial*'ı besteler. Daha sonra aynı yıl koro ve orkestra için *In Honour Of The City Of London*'ı besteler. İlk performans Leeds Festivalinde yapılır. Bu dönemde Walton İngiliz besteci Benjamin Britten ile tanışır ve daha sonrasında 1937'nin sonlarında ünlü Rus keman solisti Jascha Heifetz ve Britanya devleti tarafından bir keman konçertosu bestelemesi için görevlendirilir.

1.2. Olgunluk Dönemi

İkinci Dünya Savaşının başlarında, Chicago Senfoni Orkestrası için *Scapino* uvertürü ve bir film müziği besteler. 1941'in başlangıcında askerlik hizmetini yapmak için

orduya yazılır. Devlet ondan savaş hizmeti yerine vatanseverliği anlatan filmler için müzik yazmasını ister ve Walton 1942’de dört film müziği yazar. Bunların en önemlileri *Foremen Went to France* ve *First Few*’dir. Walton ayrıca William Shakespeare’den uyarlanan ve akademi ödülü için aday gösterildiği “Henry V” için de müzik yazmıştır. Bu film yönetmen Laurance Olivier tarafından çekilmiştir.

1945 yılında Britten’in *Peter Grimes* operası büyük bir çıkış yapar. Britten’in müziğinin eleştirmenler tarafından İngiliz müziğinin en iyi temsilcisi olarak görülmesi bir anda Walton’ın müziğinin modern beste akımını yansıtmayan ve çağ dışı olarak görülmesine neden olur.

Savaşın bitmesi ve sonrasında askerlik hizmetinin sona ermesi ile ünlü la minör yaylı sazlar dördlüsünü yazar. Şubat 1947’de BBC Walton’dan bir opera ister ve Lady Wimborne onu *libretto*¹ yazarı Christopher Hassall ile tanıştırır. Bu proje onu sekiz yıl meşgul eder. Bu dönem içinde 1948’de Lady Wimborne’ün ölümünden sonra Walton, bir konferans için gittiği Arjantinde Susana Gil ile tanışır ve evlenir. 1949’da çift Ischia Adasına yerleşir.

Walton bu yıllarda Ischia’da bir ev yaptırır ve hayatının geri kalan kısmını bu kırsal bölgede geçirir. 1951’de şövalye ilan edilen Walton, Yehudi Menuhin için bir keman sonatı ve 1953’de Kraliçe II. Elizabeth anısına (*the March Orb and Sceptre* ve koro için *Coronation Te Deum*) iki eser besteler. Daha sonra, 14 yıl üzerinde çalıştığı ilk opera olan *Troilus and Cressida* ’yı tamamlar.

Walton, 1955 yılında Londra ve Cambridge üniversitelerinden olmak üzere iki doktora ünvanı alır. Ayrıca Laurance Oliver için bir başka Shakespeare film müziği olan *Richard III*’ü, besteler. 1956’da Ukraynalı viyolonsel solisti Gregor Piatigorsky için sipariş üzerine yazdığı viyolonsel konçertosu’nu sekiz ay gibi şaşırtıcı bir sürede tamamlayan Walton, George Szell (Macar besteci ve orkestra şefi) ve Cleveland Orkestrası tarafından

¹Müzikal bir eserin tüm sözleri ve/veya senaryosu.

Partita for Orchestra (Orkestra için Partita), Huddersfield Koro Topluluğu tarafından da *Gloria* için görevlendirilir.

Bu sıralarda Walton, Julian Bream (İngiliz gitarist) ile tanışır. Bream ve Peter Pears (İngiliz tenor) için bir dizi müziği olan *Anon in Love*'ı besteler. 1960'ta Kraliyet Liverpool Filarmoni Topluluğu Walton'ın 2. Senfoni'sini Edinburgh Festivalinde yorumlar ve 1962'de Kraliyet Filarmoni Topluluğu Walton'ı *Variations on a Theme by Hindemith* (Hindemith'in bir teması üstüne çeşitlemeler) yazması için görevlendirir.

1.3. Son Dönemi

1963'de Walton İsrail, Yeni Zelanda ve Avustralya'yı ziyaret eder. Avustralya'daki Adelaide Festivali'nde *Troilus and Cressida* operasını tekrar yönetir. 1967 yılında Aldeburgh Festivali için bestelediği *The Bear* (ay) adlı operası 1939 yılında bestelediği keman konçertosundan sonra gerçek anlamda ilk iyi eleştirileri almasını sağlar. 1968'de New York Filarmoni için *Capriccio Burlesco* ve sonraki yıl da San Francisco Senfoni Orkestrası için *Improvisations on an Impromptu of Benjamin Britten* (Benjamin Britten'in doğaçlaması üstüne doğaçlamalar) adlı eserleri besteler. 1971'de Julian Bream için *The Five Bagatelles for Guitar* (Gitar için beş Bagatelle) adlı eseri yazar ve Academy of St. Martin in the Fields Orkestrası için la minör yaylı sazlar dördlüsünü (Sonata for Strings) düzenler. 1972 yılında Walton yetmiş yaşına geldiğinde İngiliz müziğinin yüce yaşlı adamı olur. Bu resmi olmayan ünvanla da Vaughan Williams'ın yerini alır. Daha sonra 1973 yazında *Façade*'nin 50. yıldönümü performansını yönetir. Kısa koro çalışmaları *Magnificiant* ve *Nunc Simittis*, *Roaring Fanfare*, Five Bagatelle'den düzenlediği *Varii capricci*, basılmamış olan *Façade 2* ve *Troilus and Cressida* için yapılmış düzenlemeleri tamamlar. Walton kariyerindeki son iki eserini ünlü Rus viyolonsel solisti Mstislav Rostropovich için yazar. Bu eserler Rostropovich ve Milli Senfoni Orkestrası için *Passacaglia for Cello* ve *Prologo e Fantasia*'dır. Arkadaşı şef André Previn için üçüncü bir Senfoni yazma denemeleri yarım kalarak sonuçlanır. 7 Mart 1983'te Walton arkadaşına bir

koro *Stabat Mater*² yazma konusundaki fikrinden bahseder ancak sağlık sorunları nedeniyle bu fikrini gerekleştirmeyerek ertesini sabah 8 Mart 1983'te Ischia adasındaki evinde yaşamını kaybeder.

1.4. Ödülleri

Walton, uzun müzik kariyeri boyunca yedi doktora onuru, Kraliyet Filarmoni Topluluğunun altın madalyası (1947); şövalyelik (1951); Liyakat Madalyası (1967); Benjamin Franklin Madalyası (1972). Amerikan Academy of Arts and Letters (Amerikan Sanatlar ve Yasalar Akademisi)'in onur üyeliğine seçilmiş (1978) ve Ivor Novello Ödülü almıştır (1982).

1.5. William Walton Vakfı

Walton'ın müziğini tanıtmak (özellikle daha az bilinen eserleri) ve Walton'ın geniş kitleler tarafından tanınmasını sağlamak için Ischia adasında 1984 yılında bir vakıf kurulur. William Walton Vakfı olarak adlandırılan vakıf sanat eğitiminde ve Britanya müziğinin tanıtılmasında katkıları büyüktür. En önemli projelerinden biri Walton'ın bütün eserlerinin kaydını yaptırmaktır. Ayrıca eserlerin tanıtım ve dağıtımında da büyük rol oynar. Vakıf 1993'ten bu yana her yıl Walton'ın doğduğu yer olan Oldham'da Walton Festivali düzenlemektedir. Burada Walton'ın bilinen eserlerinin dışında bilinmeyen eserlerinin de galası yapılmaktadır.

1990 yılında mektuplar, fotoğraflar, metinler ve hatıralarına ek olarak Sir William'ın kişisel kayıtları ve müzik koleksiyonlarını kapsayan resmi bir Walton arşivi kurulmuş ve bu arşivin bir kısmı La Mortella'da, el yazması nota koleksiyonu da Yale Üniversitesi'nde bulunmaktadır.

²Stabat Mater, dini müzik türü ve bu müzikte kullanılan dini metin.

İKİNCİ BÖLÜM

WILLIAM WALTON VİYOLA KONÇERTOSU

1. TARİHİ

Viyola konçertosu 1928’de viyola solisti Lionel Tertis için yazılmıştır. Walton’a bir viyola konçertosu yazması gerektiğini öneren kişi orkestra şefi Sir Thomas Beecham’dır. Susana Walton *William Walton: Behind the Façade* (William Walton: Façadenin Diğer Yüzü) kitabında “Walton’ın bir bakıma kafası karışmıştı neden Sir Thomas, Walton’ın böyle bir çalışma yapması gerektiğini düşünmüştü”³ diye yazmıştır. O zamanlar Walton yakın çevresine, büyüleyici sesinin dışında viyola hakkında oldukça az bilgisi olduğunu söylemiştir.

Bildiği ve hayranlık duyduğu tek viyola eseri, Berlioz’un *Harold in Italy* adlı eseridir. 1929 yılının Şubat ayında Walton, arkadaşı Siegfried Sassoon’a şöyle yazmıştır: “Dün viyola konçertomun ikinci bölümünü tamamladım. Sanırım şimdiye kadar yazdığım en iyi eser olacak. Eğer üçüncü ve son bölüm iyi tamamlanabilirse *Sinfonia*’dan bile daha iyi olacak.”⁴ Aynı zamanda Walton, yakın arkadaşı olan piyanist Angus Morrison’a konçertosunun ilerleyişi hakkında bir mektup yazarak stilin daha olgunlaştığından bahsetmiştir. Morrison “Walton bu eserde, esasında stilde tam bir olgunluğa ulaşmış ve kendi lirikselse kabiliyetini geliştirmiştir.”⁵

Viyola o yıllarda çok bilinen ve fazla eser yazılan bir çalgı olmasa da Walton bu düşünceye karşı çıkarak İtalya’daki Amalfi’de kendi viyola konçertosunu tamamlamış ve konçertoyu Tertis’e gönderdiğinde ne yazık ki viyola virtüözü eserin oldukça modern olduğunu söyleyerek geri göndermiştir. Bunun üzerine BBC’de prodüktörlük yapan Edward Clark konçertoyu Almanya’da yaşayan Hindemith’e göndermiş ve Hindemith

³Susana Walton, **William Walton: Behind the Façade** (London: Oxford University Pres, 1988), s. 68.

⁴“**The Selected Letters of William Walton**”, s. 284.

⁵Neil Tierney, **William Walton: His Life and Music** (London: Robert Hale Limited, 1984), s. 61-62.

konçerto'yu çalmayı kabul etmiştir. Tertis'in otobiyografisinde konu ile ilgili olarak aşağıdaki bölüm yer almaktadır:

İlk performansı için geri çevirdiğim bir eser de Walton'ın viyola konçertosuydu. Utanç ve pişmanlıkla kabul ediyorum ki besteci bana ilk performansı için teklifte bulunduğu reddettim. O dönemde pek iyi biri sayılmazdım; ancak doğru olan başka bir şey de Walton'ın tarzını takdir edecek bilgiye sahip olmamamdı. Müziğin genel görüntüsünde şu an için son derece mantıklı ve gerçek olarak görünen müzikal dildeki yenilikler, o dönemde bana tabi olmayan zorlama şeyler gibi geliyordu.⁶

Sonradan anlaşıldığına göre Hindemith'in menajeri eserin seslendirilmesini kabul etmemiş ve Hindemith menajerinin isteğinin aksine davranarak eseri seslendirmeyi kabul etmiştir. Hindemith'in menajeri ve The Schott'un Londra yöneticisi Willy Strecker, Courtauld Sargent konserinde Hindemith'i iyi bir yorumcu ve viyola solisti olarak kariyerine başlatmayı istemiştir. Ancak ona karşı gelen Hindemith 1929'da ilk performansı gerçekleştirir ve konser oldukça başarılı olur. Konçerto, duyguların üst düzeyde sergilendiği bir eser olarak kabul edilir. Strecker, Queen Hall'da Orkestra Şefi Henry Wood'un Walton'ın eserini büyük balo konserinde yorumlamayı kabul ettiğini duyduğunda öfkelenmiş ve Hindemith'in eşi Gertrude'ye şunları yazmıştır:

Ben kocanızın ilk olarak büyük topluluklar önüne, bir solist olarak değil bir besteci olarak çıkmasını isterdim. Wood ile orta karar yetenekli bir İngiliz bestecinin eserini yorumlamak yakışmaz ve işte bu yüzden Walton'ın konçertosu sahneye ilk kez çıkacak biri için uygun değildir. Kocanız kendini daha ağırdan satmalıdır.⁷

Ancak balo salonundaki konser sorunsuz geçmemiştir. Walton, daha sonra bunun yanlış olduğunu anlasa da kendisi yönetmeyi teklif eder. Orkestra partilerinin çoğunun yanlış olması ve neredeyse o günlerde prova için belirlenmiş bir vakit olmaması nedeniyle ilk prova çok kötü geçmiştir. Walton düzeltmeler yapmak için bütün gece partiyonları tekrar gözden geçirir (3 Ekim 1929) ve Hindemith daha sonra viyola konçertosunu

⁶Lionel Tertis, *My Viola and I* (London: Elek Books Limited,1974), s. 36.

⁷Geoffrey Skelton, *Paul Hindemith: The Man Behind the Music* (London: Victor Gollancz, 1975) s. 97.

yorumlar. Konçertonun genel olarak olumlu karşılanmasına ve haklı bir üne kavuşmasına rağmen Paul Hindemith'in performansı beklenen etkiyi verememiştir. Aynı görüşmede Walton şöyle der; "Hindemith'in performansı çok sertti... Tekniği mükemmeldi, ancak biraz kabaydı. Bunda anlaşılacak bir şey yok. Ayağa kalktı ve çaldı."⁸ Prömiyere katılan Lionel Tertis'in de fikirleri aynıdır:

Çalışımdan son derece rahatsız oldum. Notaların hepsi de kesinlikle mevcuttu, ancak tonu çok soğuk ve sevimsizdi. Çaldığı çalgı ise viyola denebilecek bir çalgı değildi; çok daha küçüktü.⁹

Her şeye rağmen eser çok başarılı olur ve bu başarı Walton'ı çok mutlu eder. Lady Susana Walton kitabında şöyle yazmıştır; "William'ın konçertosunu yorumlamak Hindemith'i Britanya halkına Courtauld Sargent konserler dizisinden daha fazla sevdirmiştir."¹⁰

Sonradan Walton, Hindemith'in biyografi yazarına yaptığı açıklamada Hindemith'in viyola konçertosu *Kammermusic No.5* den çok etkilenmiş olduğunu söylemiş ve "Konçertomu çaldığına çok şaşırđım... Bir ya da iki ölçü neredeyse birbirinin aynıydı."¹¹ demiştir. Tertis bu performanstan sonra Walton'a bir mektup göndererek eseri reddettiğı için özür dilemiş ve daha sonra 1930'da Liege'de eseri yorumlamıştır.

Walton uzun yıllar Tertis ve Primrose'u bir çok kez yönetme fırsatı bulmuştur. 1946 yılında Philharmonia Orkestrası ve Primrose ile viyola konçertosu'nun kaydını gerçekleştiren Walton'ın (şef olarak) en çok etkilendiğı kayıt, 1938 yılında yine kendi yönetiminde kaydedilen ve Londra Senfoni Orkestrası baş viyolacısı Frederic Riddle'in solist olduğı performans ve kayıt olmuştur. Walton, Riddle'in yorumunu diğerlerinden daha fazla benimsemiştir. "Riddle'in solo yorumu Walton'ın müziğine ve notalarına

⁸Tertis, **a.g.e.**, s. 37

⁹Tertis, **a.g.e.**, s. 36.

¹⁰Walton, **a.g.e.**, s. 68.

¹¹Skelton, **a.g.e.**, s. 98.

sadıktır, ancak *legato* gruplamaları ve keskin *marcato* artikülasyonları bestenin karakterini zenginleştirmiş, çalgısal açıdan kolaylaştırmış ve pratikleştirmiştir. Walton bu konunun kendisinin eksik yanı olduğunu bildiğinden Riddle'dan Oxford University Press'e kendi edisyonunu yayınlamasını istemiş ve Riddle'ın yorumu solo partiyon olarak 1938'den 1961'e kadar yayınlanmıştır¹².

Yıllar boyunca Walton, viyola konçertosu'nun notalarında bir çok küçük değişiklik yapmış, referans noktalarında eklemeler yapmıştır ve daha sonra bunlar orkestra ve viyola partilerine eklenmiştir. En sonunda yeni bir düzeltilmiş versiyonun gerekliliği ortaya çıkmış ve Walton 1961 yılında yazmaya başlamıştır. Ayrıca tahta nefesli çalgılar üçlüden ikiliye düşürülmüş, bir trompet ve bir tuba çıkartılmış, arp eklemiştir. Yeni düzenleme, büyük olasılıkla daha fazla perform edilebilmesi amacıyla yapılmış ve küçük orkestraya yönelik olmuştur. Bununla beraber, orkestrasyon ve arpın yoğun kullanımı, Walton'ın düzeltme için pek de gerekli olmayan, değişik bir orkestral tınıyı seçtiğini göstermiştir. Bazıları Walton'ın eserin yapısını solistler için daha hafiflettiğini düşünmektedir. Gerçekte, her iki versiyonda da bütün orkestra sadece *tutti* bölümlerinde çalar ve düzenlenmiş versiyonda solist çalarken orijinale kıyasla sadece birkaç yay eklemesi yapılmıştır¹³.

Diğer benzer ve önemli bir konuda konçertonun hem bütün bölümlerinde hem de düzeltilmiş orkestrasyonda Prokofiev'in müziğini takdir eden Walton'ın Prokofiev'in birinci keman konçertosu'ndan etkilenmiş olmasıdır. Walton'ın viyola konçertosu Prokofiev'in birinci keman konçertosu ile bir çok akılda kalan benzerlikler taşımaktadır. Walton'ın viyola konçertosunun açılışındaki liriksel melodisi Prokofiev'in akıcı ifadesinin bir yansıması gibidir. Ayrıca Walton'ın viyola konçertosunun ilk bölümünün ana teması, tıpkı Prokofiev gibi solo partiyonda iki sus ile başlar, tahta nefesli çalgıların bir melodisiyle devam eder ve solo kısımda üçlemelerle melodi bozulur¹⁴. Benzer olarak, her iki eserin de son bölümünün sonlarına doğru konçertonun açılış teması tekrarlanırken

¹²Christopher Wellington, **Hidden Harmony The Strad** (Haziran 2001), s. 619.

¹³Wellington, **a.g.e.**, s. 619.

¹⁴Robert Meikle, **The Symphonies and Concertos in William Walton: Music and Literature**, ed. Stewart R. Craggs (Aldershot: Ashgate, 1999), s. 71.

finalinin ana teması eşlik olarak yer almaktadır¹⁵. Özellikle Walton'ın partitürlerde yaptığı değişiklikler, (arp ve bas klarnet kullanımında) onun müziğini Prokofiev'in müziğine daha da yakınlattırır¹⁶.

Walton: “Yeni versiyonun kuvvetle tercih edilmesine rağmen, eskisi de yorumlanabilir!” Sir Yahudi Menuhin'in Walton'ın 70. doğum günü konserinde Royal Festival Hall'da yorumladığı viyola konçertosu'nun Financial Times dergisinde çıkan Ronald Crichton imzalı eleştirisinde:

İnsan en azından bu konserde bir kez de olsa üçlü tahta nefesli çalgının bulunduğu ve arpa olmadığı eski partitürün yorumuna dönmelerini istiyor. Şüphesiz değişiklikler solist için hayatı daha kolaylaştırıyor ancak yumuşatılan ve acııcı hale getirilen ton, müziğin geneline bir sertlik getirmiş, Ischia adasına özel Tennysonian ses ahengine arp biraz daha yaklaştırmış, güzel olmuş ancak değişiktir.¹⁷

yorumu yapılmıştır.

Hem Primrose hem de Tertis, virtüözlüğe daha uygun ve görkemli olması için viyola konçertosundaki solo bölümlerini yeniden düzenlemişler ve daha sonra Tertis'in yorumu Oxford University Press tarafından yayınlanmıştır. Walton hatta, Primrose'un yorumundan eklenen birkaç oktavın ve ara sıra eklenen bir oktav üstten çalınmaların eserin geliştirilmesinde kullanabileceğini önermiş¹⁸, ancak yıllar sonra Primrose Walton'ın aslında onun düzenlemeleriyle pek de ilgilenmediğini anlamıştır¹⁹. Primrose, konçertoyu yıllarca kendi oktav²⁰ aralıkları ve diğer düzenlemeleri ile çaldıktan sonra Walton'ın solo partiyonun aslında kendi yazdığı gibi çalınmasından hoşlandığını öğrenmiştir. Primrose şöyle demiştir:

¹⁵Michael Kennedy, **Portrait of Walton** (London: Oxford University Press, 1990), s. 51.

¹⁶Meikle, **a.g.e.**, s. 74.

¹⁷**Preface to William Walton Edition**, Volume 12, s. 8, 9.

¹⁸Christopher Wellington, **Preface to William Walton Edition, Volume 12: Concerto for Viola and Orchestra** (London: Oxford University Press, 2002), s. 10.

¹⁹Dalton, **Playing the Viola: Conversations with William Primrose** (London: Oxford University Press, 1988), s. 197.

²⁰Oktav: Sekiz Sesten Oluşan Ses Dizisi.

Otuz beş yıl kendi bildiğim yoldan gittim... bu zaman içinde besteciden aksine en küçük bir ima dahi işitmedim. Çok mu alçak gönüllüydü, gururumun kırılmaması, duygularımın incinmemesi için duyarlı mı davranmaktaydı? Onun için mi bana, eserimle oynama, benim yazdığım gibi çal, eser benim, en iyi yorumunu ben bilirim diyememişti?²¹

Aynı şekilde Walton Gregor Piatigorsky²² ile yazışırken ona orkestra partitürünü değerlendirmesini teklif etmiştir: “Umarım orkestra ile beraber çalarken beklentilerini karşılayabilir. Orkestrasyondaki herhangi bir şey (mesela vibrafon) seni rahatsız ederse çıkart gitsin! Çok da önemli değil.”²³

2. KONÇERTONUN İNCELENMESİ

Konçertoda Sergei Prokofiev ve Edward Elgar, gibi bestecilerden alınmış dersler rahatlıkla görülmektedir. Liriksel anlatım sürekli ilerleyen geniş müzik cümleleri ile sağlanmıştır. Orkestra ve viyolanın karşılıklı ünisonları armonik dilin zenginliğinin artmasında etkili olmuştur. Orkestra eşlikli yazılan eserde viyolanın rahatlıkla duyuluyor olması nota aralıklarının ve oktavların ne kadar ustalıkla yazılmış olduğunun bir ispatıdır.

2.1. Birinci Bölüm, Andante Comodo

Ağır tempoda başlayan ilk bölümün genellikle sade ve melankolik bir yapısı vardır. A teması olan orkestranın liriksel girişi ve viyolanın teması, uzun bir gelişme kısmı ile zaman zaman müzikte yükselip alçalmalarla devam eder (1. ve 4. ölçüler: Şekil 1).

Şekil 1 (1. ve 4. ölçüler)

²¹Dalton, a.g.e., s. 197.

²²Gregor Piatigorsky, (1903-1976), Rus asıllı Amerikan viyolonsel solisti

²³The Selected Letters of William Walton, s. 284.

Ardından baştaki tema tekrar gelir (19. ve 22. ölçüler: Şekil 2).

Şekil 2. (19. ve 22. ölçüler)

Üç kere tekrarlayan modülasyon dizisinin ardından kromatik iniş başlar (26. ve 31. ölçüler: Şekil 3).

Şekil 3. (26. ve 31. ölçüler)

Kornların *rallentando* 'sundan sonra B teması gelir ve müziğe hüzünlü bir renk getirir (32. ve 35. ölçüler: Şekil 4).

Şekil 4. (32. ve 35. ölçüler)

Ardından tempo yavaş aralıklarla yükselir (44. ve 51. Ölçüler: Şekil 5).

Şekil 5. (44. ve 51. Ölçüler)

Ve daha sonra doruk noktasına ulaşır (56. Ve 58. Ölçüler: Şekil 6).

Şekil 6. (56. Ve 58. Ölçüler)

*Lento*²⁴ da viyolanın son girişinin üzerine tema Obua ve flüte bırakılır. (143. ve 145. Ölçüler: Şekil 7)

Şekil 7. (143. ve 145. Ölçüler)

Viyolanın eşliği ile A teması tekrarlanır (149. Ölçü: Şekil 8). Sonra tutkulu bir şekilde bu bölüm sona erer. Bölümün hiçbir yerinde kadans yoktur.

²⁴Lento: Largo'ya yakın yavaşlıkta, metronomun dakikada (52-56) defa vurduğu hız.

Ob.

A tempo, 1mo ma più lento (♩ = 48c.)

mf accompagnando

Fl.

Vln. I

Va.

Şekil 8. (149-153. Ölçü)

2.2. İkinci Bölüm, Vivo, Con Molto Preciso

Bu bölüm teknik açıdan oldukça güçtür. Canlı bir *rondo*²⁵ şeklinde ilerler. Üç bölmeli şarkı biçimindedir ve durmaksızın hareketli ve ataktır (1. ve 16. ölçüler: Şekil 9).

²⁵Rondo: Ana temanın tekrarlanarak oluşturduğu bir form.

Vivo, con molto preciso ($\text{♩} = 144 - 152 \text{ c.}$)

Şekil 9. (1. ve 16. ölçüler)

B teması geniş yer tutar ve modülasyonlar oldukça fazladır (26. ve 27. ölçüler, 49. ve 50. ölçüler: Şekil 10, 11).

Şekil 10. (26. Ve 27 ölçüler)

Şekil 11. (49. Ve 50. Ölçüler)

Bölümü görkemli hale getiren *tutti* ; coşkulu bakır nefesli partisiyle devam eder ve tekrar baştaki temaya geri döner (197. ve 217. ölçüler: Şekil 12).

Tr-be

Vi-ni

risoluto

f *mf*

1

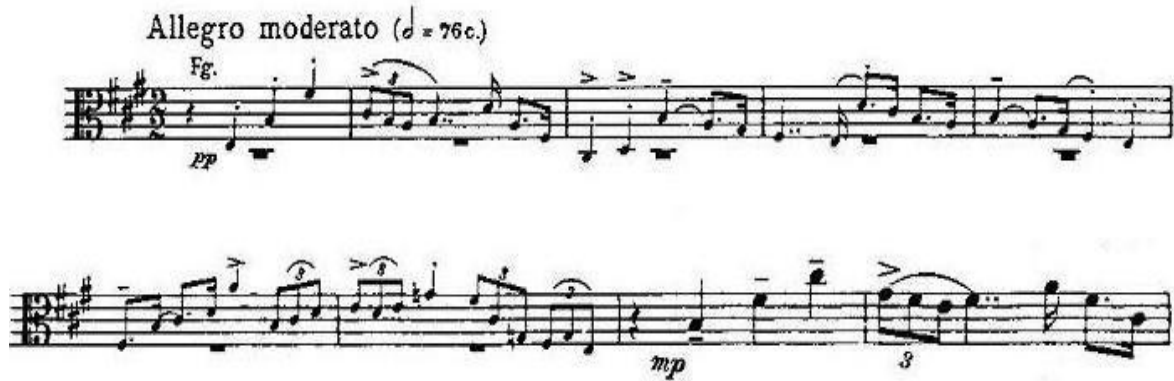
Şekil 12. (197. ve 217. ölçüler)

Solo viyola partisinde birçok pasajda flajole²⁶ tekniği kullanılmıştır (229. Ve 230 ölçüler, 237. Ve 238. ölçüler: Şekil 13,14).

Klarinet ve fagotların grotesk (tuhaf, gülünç) girişinden sonra gösterişli ve hüzünlü son bölüm gelir.

2.3. Üçüncü Bölüm, Allegro Moderato

Bu bölüm fagotun giriş teması ve daha sonra viyolanın da aynı temayı tekrarlaması ile başlar. Eserin en can alıcı noktası olan görkemli füğ, *tutti* olarak farklı kombinasyonlara karışarak dağılır. (1. ve 9. ölçüler: Şekil 15).

Şekil 15. (1. ve 9. ölçüler)

Ardından *Meno Mosso*'daki duygulu B temasına bağlanır. (41. ve 43. ölçüler: Şekil 16).

Şekil 16. (41. ve 43. ölçüler)

B temasından sonra tempo hızlanır ve müziğe kararlı, ifadedi ve ritmik bir karakter hakim olur. (59. ve 70. ölçüler: Şekil 17)

a tempo ($\text{♩} = 84\text{c.}$)

Şekil 17. (59. ve 70. ölçüler)

İlk ve son bölümlerin kodada tekrarlanmasından sonra majör/minör belirsizliği daha sonra gelen değişik fikirlere bağlanır. Korno ve kemanlar, üçlemeli ritmin hakim olduğu temayı solo viyola bırakırlar. (84. ve 88. ölçüler: Şekil 18)

Şekil 18. (84. ve 88. ölçüler)

Tekrar *Meno Mosso* gelir. Viyola, 8 ölçülük sakin, dingin ve liriksel temasını 9. ölçüde orkestraya bırakır ve triller, beşlemeler, onaltılıklar ve üçlemeler ile orkestraya eşlik eder. (89. ve 105. ölçüler: Şekil 19)

meno mosso (♩ = 76c.)

cantabile

sim.

accompagnando

poco rall.

Şekil 19. (89. ve 105. ölçüler)

Ardından bölümün başındaki füg teması tekrarlanır ve *piu mosso*'ya bağlanır. (177. ve 193. ölçüler: Şekil 20)

ff

p

pp

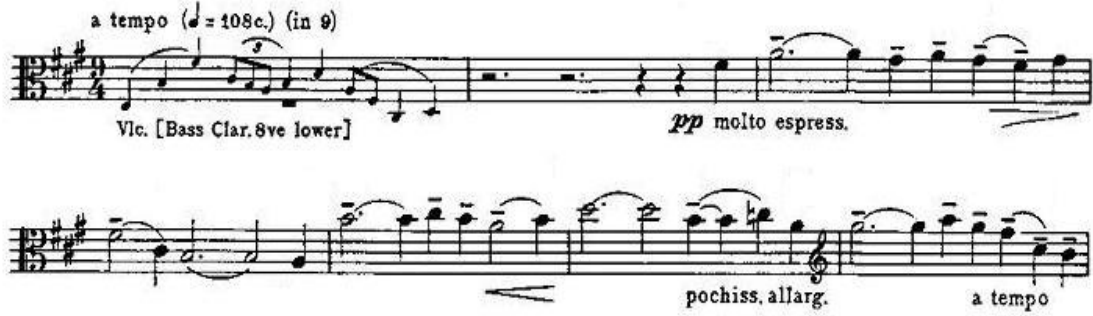
cresc.

ff

55 *piu mosso* (♩ = 108c.)

Şekil 20. (177. ve 193. ölçüler)

Fülden ve büyük bir yükselişten sonra ilk bölümün lirik bir ağıt havasındaki ana teması, en sonda tekrar duyulur. (265. ve 271. ölçüler: Şekil 21)

Şekil 21. (261. ve 266. ölçüler)

Eser La Minör başlayıp La Majör biter. (294. Ve 296. ölçüler: Şekil 22).

Şekil 22. (294. ve 296. ölçüler)

3. KONÇERTO HAKKINDAKİ YORUMLAR

3.1. Michael Kennedy'nin Yorumu

İngiliz müzik eleştirmeni ve yazar Michael Kennedy kitabında (Portrait of Walton) Walton'ın viyola konçertosu hakkındaki görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

“Bramwell Tovey'in (1953) (İngiliz orkestra şefi ve besteci) farketdiği dramatik öge, açığa vurulmamış bir duygusallığın müziğe yansımından kaynaklanıyor olabilir. Konçerto bestecinin hayat boyu arkadaş kaldığı Lady Christabel Aberconway'e adanmış ve büyük olasılıkla karşılıksız aşkın doğurduğu duyguları yansıtmaya çalışmıştır. Öte yandan müziğin kalbindeki çöşkün karasevda ve şiirsel hasret o kadar açıktır ki bu duygusal yoğunluğu anlayabilmek için bestecinin Aberconway'e aşkını bilmeye gerek yoktur.

Elgar, Three Choirs Festivali'nde konçertoyu duyduğu zaman eserden hiç hoşlanmaz. Buna rağmen solo enstrümanın kullanımını ön plana çıkarması yüzünden eser akıllara sık sık Elgar'ın Viyolonsel Konçertosu'nu getirir. Elgar gibi Walton'da konçertosuna düşünsel yavaş bir bölümle başlar. Bestecinin tarzını tanımlayan özellikler uzun suslar, tekrarlayan arabesk tınlar, düzensiz ve senkoplu ritmlerle süslenmiş minör-majör diatonik armoniler şeklinde sıralanabilir. İlk bölümün gelişme kısmı daha hızlı dramatik bir çıkış tarafından kesilir. Scherzo espirili bir biçimde aniden kendini gösterip kaybolarak finalin en önemli bölüm olmasını sağlar. Final, nefeslilerin başlangıçtaki tutuk ezgisinden gelişerek orkestra için fûg tarzında bir zirve yaratır. Hemen ardından solist ilk bölümün sevgi yüklü ana teması ile son bölümün ana temasını orkestraya eşlik ederek özetler. Walton'ın tüm eserlerinin içinde en güzel bölümlerden biridir.²⁷

3.2. Christopher Palmer'ın Yorumu

İngiliz Aranjör Christopher Palmer (1946–1995) konçerto hakkındaki görüşlerini aşağıdaki gibi açıklar:

“Konçerto öyle bir şaheserdir ki, eser Walton'ın modern İngiliz müziğinin öncüsü olarak yerini sağlamlaştırmak için önceden bestelemiş olduğu *Façade*, *Portsmouth Point* ve *Sinfonia Concertante*'dan bile daha büyük bir etki yaratmıştır. Viyola konçertosu Walton'ın diğer eserlerini duygusal derinlik, zenginlik, fikir ve teknik bolluğu açısından geride bırakmıştır. Viyola etkili bir konçerto yazmak açısından kolay bir enstrüman değildir. Kemanın çok boyutlu bir kişiliği vardır ve her zaman orkestrayı idare edebilir. Viyolonselın nefis ezgisi ve etkileyici gücü her zaman dikkati çekebilir. Ama viyola çok daha içe döndüktür, şair-filozof edasındadır, tonlarda herhangi bir gösterişten yoksundur ve her zaman kendisini pek de önemsemeyen bir orkestra tarafından örtülme ihtimali çok yüksektir. Yine de, Walton'ın Konçertosu'nda bu tür kısıtlamaların hiçbirinin farkına varmayız.”²⁸

²⁷Kennedy, **a.g.e.**, s. 16.

²⁸Kennedy, **a.g.e.**, s. 48.

SONUÇ

Sade ve gösterişsiz yaşamı boyunca birçok önemli eser yazan Walton, eserleri ve yaşam biçimi ile İngiliz besteci Edward Elgar'a oldukça benzemektedir. İkiside taşralı orta sınıf bir ailede doğmuş ve her ikisinin de bir üniversite ya da akademide resmi bir müzik eğitimleri yoktur. Viyola konçertosundaki melankoli ve özlem duygusu Elgar'ın müziği ile benzerlikler taşımaktadır. 1949'da İtalyanın Ischia adasına yerleşen ve yapıtlarının büyük bir bölümünü burada yazan Walton'ın müziğinde, Akdenizin lirikselliği ve sıcaklığı bu dönemde yazdığı eserlerde rahatlıkla hissedilmektedir.

Viyola repertuarının en önemli eserlerinden biri olarak gösterilen viyola konçertosundaki yoğun teknik kapasite gerektiren pasajlar solistin üst düzey bir performans sergilemesini gerektirmektedir. Solistin kendini rahatlıkla gösterebildiği eserin, teknik gerekliliğinin yanında müzikal yoğunluk, derinlik, olgunluk ve şiirsellik ile yorumlanması esere anlamlı ve edebi bir hava katacaktır.

Sir William Turner Walton, yorumcuların fikirlerini her zaman önemseyip - Primrose ile aralarında ufak bir anlaşmazlık çıkmasına rağmen- dikkate almış ve eserlerinde sıklıkla düzeltmelere gitmiştir. Viyola konçertosunun Frederick Riddle tarafından yorumlanmış versiyonunun yayınlanmasını özel olarak istemiştir. Yaşadığı dönemde eserleri tutucu çevreler tarafından çok çağdaş bulunan Walton'ın müziğe getirdiği yenilikler, zamanla daha iyi anlaşılmalı ve değer görmüştür. Genç bestecilerin ve viyola sanatçısı adaylarının müzikal açıdan kendilerini geliştirebilmeleri ve iyi bir tekniğe sahip olabilmeleri için Walton'ın viyola konçertosunu incelemeleri ve bilmeleri kendileri için faydalı bir çalışma olacaktır.

EKLER LİSTESİ

	<u>Sayfa</u>
Ek 1. Konçertonun Ses Kayıtlarının Listesi	25
Ek 2. Resimler	26
Ek 2. Walton Viyola Konçertosu El Yazısı Örnekleri.....	28

Ek 1. Konçertonun Ses Kayıtlarının Listesi

<u>Solist</u>	<u>Orkestra</u>	<u>Şef</u>	<u>Yıl</u>	<u>Kayıt</u>
Frederick Riddle	Londra Senfoni Orkestrası	Sir William Walton	1937	Pearl GEM 0171
William Primrose	Philharmonia Orkestrası	Sir William Walton	1946	Avid Classic AMSC 604
Sir Yehudi Menuhin	Yeni Philharmonia Orkestrası	Sir William Walton	1968	EMI Classics 5 65005 2
Nigel Kennedy	Royal Filarmoni Orkestrası	André Previn	1987	EMI Classics 7 49628 2
Nobuko Imai	Londra Filarmoni Orkestrası	Jan Latham-Koenig	1992	Chandos CHAN 9106
Yuri Bashmet	Londra Senfoni Orkestrası	André Previn	1994	BMG 74321 92575 2
Lars Anders Tomter	İngiliz Kuzey Filarmoni Orkestrası	Paul Daniel	1995	Naxos 8.553402
Peter Schidlof	BBC Senfoni Orkestrası	Sir Colin Davis	1996	Innov. Music Prod. B000000TMM
Maxim Vengerov	Londra Senfoni Orkestrası	Mstislav Rostropovich	2002	EMI Classics 5 57510 2
Helen Callus	Yeni Zelanda Senfoni Orkestrası	Marc Taddei	2006	Asv Living Era B000FA55SW
Tatjana Masurenko	NDR Radiophilharmonie	Garry Walker	2006	Coviello Classics COV30507
Lawrence Power	Glasgow BBC İskoç Senfoni Orkestrası	Ilan Volkov	2007	Hyperion UK B000PKG53G

Ek 2. Resimler**Resim 1. William Walton****Resim 2. William Walton'ın Anıtı**

Resim 3. Lionel Tertis

Resim 4. Paul Hindemith

Resim 5. William Primrose

Vno con molto fuoco.

CCOLO.
PTI. I. II.
M. I. II.
I. INGLESE.
ANGL.
RINETTI. I. II.
NETTO. BASSO.
PTI. I. II.
TA PRATTO. *rit. fag*
I. III.
II. F.
III. IV.
I. I.
OMBE. C.
II. II.
I. II.
TROMBONI.
II.
TUBA.
M. P. M. L.
OLO VIOLA.
I.
II.
VIOLA.
VIOLIN CELLI.
CONTRABASSI.

The image shows a page of handwritten musical notation for a symphony. The score is arranged in systems of staves. The top system includes parts for Violino (Violino con molto fuoco), Flauto (CCOLO.), Clarinetto (PTI. I. II.), Fagotto (M. I. II.), Tromba Inglese (I. INGLESE. ANGL.), Clarinetto (RINETTI. I. II.), Tromba (NETTO. BASSO.), Flauto (PTI. I. II.), and Fagotto (TA PRATTO. rit. fag). The middle system includes parts for Tromba (I. III., II. F., III. IV.), Trombone (I. I., II. II.), Trombone (I. II.), Trombone (II.), and Tubi (TUBA.). The bottom system includes parts for Tromba (M. P. M. L.), Viola (OLO VIOLA.), Violini (I., II.), Viola (VIOLA.), Violini/Celli (VIOLIN CELLI.), and Contrabassi (CONTRABASSI.). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings like 'pp' and 'rit. fag'.

KAYNAKÇA

- Arad, Atar. "Walton as Scapino", **Strad Dergisi** Şubat 1989.
- Dalton, David. **Playing the Viola: Conversations with William Primrose** (Viyola Çalmak: William Primrose İle Sohbet) Londra: Oxford University Press, 1988.
- Frederick R. Koch Collection. Beinecke Rare Book and Manuscript Library, New Haven: Yale University.
- Hayes, Malcolm. **The Selected Letters of William Walton** (William Walton'ın Seçilmiş Mektupları), Londra: Faber and Faber, 2002.
- Howes, Frank. **The Music Of William Walton Volume 1** (William Walton'ın Müziği), Londra: Oxford University Press, 1942.
- Kennedy, Michael. **Portrait Of Walton** (Walton'ın Portresi) Londra: Oxford University Press, 1998.
- Sadie, Stanley ve John Tyrell. **The New Grove Dictionary of Music And Musicians**, New York: Grove, 2001.
- Skelton, Geoffrey. **Paul Hindemith: The Man Behind The Music** (Paul Hindemith: Müziğin Arkasındaki Adam), Londra: Victor Gollancz, 1975.
- Tertis, Lionel. **My Viola and I** (Viyolam Ve Ben), Londra: Elek Books Limited, 1974.
- Tiernel, Neil. **William Walton: His Life and Music** (WilliamWalton: Hayatı Ve Müziği), Londra: Robert Hale Limited, 1984.
- Walton, Susana. **William Walton: Behind the Façade** (William Walton: Façade'nin Ardındakiler) Londra: Oxford Üniversitesi Basını, 1988.
- Wellington, Christopher. "Hidden Harmony" (Gizli Armoni) **Strad Dergisi** Haziran 2001.
- William Walton Edition 12. Cilt: Viyola ve Orkestra için Konçerto Londra: Oxford University Press, 2002.
- Microsoft Encarta Online Encyclopedia 2008.
- www.waltontrust.org.uk (15.02.2007)
- www.williamwalton.net (18.02.2007)

www.americanviolasociety.org (07.03.2007)

www.iscm.org (26.05.2008)